

tă la eală kă o mirare foarte mare, măi kă suaimă. Apă fi zisă cineva kă acestă omă epă d'o altă stipne, iar nă de aceea în mizloklă kŕiia se află înmînsă de o fatalitate nevzstă, mi kă n'avea nimikă de împŕiită kă dînsa. Eală treceă pîntre valșpile omenitî prekămă Romălă trece prin laklă Cenevei, fŕ'a-mî mesteka aua cea tsrăre mi îngieată kă znda încromîtă mi limede a Lemanslăi.

Kă toate ačeste, kînds a ačkensă în vîrflă mșutelăi Albano, în loklă znde Roma, kîmnia Romană mi marea Tireniană, nă nămăi se înfŕiimează îndată okiloră kŕlitorălăi, dar încă seamăpă a veni înainte sa, a stăstă ză minstă kăcetătoră, mi, nă nînds-mî amîndoză mănele pe lănglă să bastonă de lăsră, îmberădînră kă kăstătra minnatălă aspektă kapre se desfășpă să oki săi.

Dar pe fisionomia sa se pesnîdeă măi mălă simtimentălă ză omă kapre pevede mi kapre-mî peadăce aminte, de kîtă ală ză omă kapre vede pentŕă întia oapă mi se mîră.

Să profitămă de ačestă momentă supre a arșnka o kăstătră de okiă penede assăpra lăi, mi supre a năne, prin forma estepioapă celă pșuină, pe nekănoskătlă mistepiosă în kommănikape kă čititorî nostri.

Ačesta epă ză omă de patŕă-zetă nînră la patŕă-zetă mi doză de annî, de o tală măi mălă înaltă de kîtă de mizloklă; kôpnălă să makŕă mi ososă semănă făkăstă pentŕă toate ostenele mi dispăssă pentŕă toate nepikăle. Psptă dpentă vestimîntă, o man-